

Bellisima 2

– DemirMUTLUGİL · 06 Aralık 2022

Hadi yok sayalım birlikte Bellisima...Bir yokmuş,iki de yokmuş diye.Sen ucu ol ben bucağı

Böyle başlasın bu hikâye.

Göçünü sırtlamış uzaklaşan gün

Güz artıkları uzlet ehli

Çekik gözlü gece perdeleri

Sükût ikrarda

Küllü gönül çerağı

Buğu var her nefeste

Dilbaz değil dilbeste

Kutup gecesidir bu yüzünü gösteren

Sonbahar ekinoksu

Şehrin biz yanına batıyor siyah

Birazdan karanlığa gömülecek gece

Boğazımda ipsiz düğümler Bellisimam

Bu gece asma yaprakları yeşil sadece

Sütü siyah incirlerin

Erguvan dalları çıplak

Son akşam yemeğindeymiş Yahuda

Birazdan kendini yeniden asacak

Bak içini döküyor gök suyu

Rüzgâr ıslığında ilahi ,sarı çiçekler

Secdeye durmuş güz çiğdemleri

Benim içim dışım yaşlı

Senin gözlerinin dolu her yeri

Gün son hasadı kadim zamanların

Yarınlar sustası açılmış bıçak

Ötücü kuşlar gürültü koparıyor göğümüzden

Söz çizik plak,kırıldı kırılacak

Yine dönecek semazenler

Yağmursa durmadan yağacak

Ne sanıyorsun ki Bellisimam
Budanan yanlarımız daha mı gür olacak
Bak tekneler bile baştankara iskelede
Kıyıda onca kürek boşa çekilecek
Kekamozlar keskin,deniz atları Truvalı
Suyu boğuyor kum sarmaşıkları derinlerimizde
Elbet soyunacak gün sonu karanlığı
Zaten sevmekte çırılçıplak
Çoklar az,azlar azalmış iyice
Bana kalırsa Bellisimam
Sabaha çıkmaz bu gece
Hadi biz çikalım şu daralmış aralıktan
Ayaklanmış bardaklarımızla birlikte
Ocak başına gidelim öylece
Suadiyearalıkikibinyirmiiki
Demir Mutlugil